

Kdo jinému Jámu kope, sám do ní....

Napsal uživatel Ivan Kovács
Středa, 05 Prosinec 2018 23:21 -

V sobotu 24.11.2018 čekala naše „Děčko“ cesta za Sokolem Jámy. Po víceméně dobrodružné cestě do Oudoleně v 1.kole jsem slíbil našemu druhému šoférovi Lojzovi Pokornému, že pojedu já. Poté, co tři členové našeho družstva (Benda, Kovács, Novák) strávili sobotu v zimních bundách na turnaji v tělocvičně v Břežanech, jsme se těšili na příjemné domácí (vytopené) prostředí.

Už v Třebíči nás Lojza varoval, že hraje se ve staré škole, kde se topí v kamnech a zatápí se až před zápasem. No nic, vyrazili jsme. Opatrný řidič a kapitán v jedné osobě, tedy já, zvolil pro start z Třebíče určitou časovou rezervu, což zapříčinilo, že jsme k zápasu dorazili s $\frac{3}{4}$ hodinovým předstihem, který využili ostatní k procházce po vsi. Já se Štěpánem jsme zvolili vyčkávací taktiku a zanedlouho se v mlze objevila vysoká postava místního kapitána, která odemkla šachovou místnost v přízemí bývalé školy z roku 1880 ještě snad s původním dřevěným schodištěm, které fantasticky vrzalo. Poté co kapitán Pelikán přiložil do historických kamen značky Petra, jsem se vrátil k autu, abych z něj pobral „polštářky pod pozadí“ (podprdelníky), abychom při tom šachovém přemýšlení nepřišli ke zdravotní újmě.

O půl desáté jsme začali hrát, když soupeři doběhl poslední hráč, mladý Petr Skář. Ten hrál na páté šachovnici se Štěpánem Škarvadou a tato partie skončila jako první asi po hodině, když ve 27. tahu sebral Štěpánovi střelce, což vyústilo do klasické pozice šachových koncovek „Mat 2.tahem“. Na čtvrté šachovnici měl Pavel Novák materiální výhodu, když vidličkou se šachem sebral jezdcem soupeřova střelce. Bohužel poté přišel o několik pěšců a s mladším z bratrů Fousků se dohodli na remíze.

Na první šachovnici hrál Láďa Benda s černými s Pavlem Prášilem, který má postavu spíše kulturisty a také v šachu se zakousl do útoku na královském křídle s buldočí silou. Soustředil zde všechny své figury a postupem pěšců svůj tlak ještě vystupňoval a partii dovedl k vítězství. Na třetí šachovnici hrál Alois Pokorný vyrovnanou partii s domácím kapitánem Petrem Pelikánem. Bohužel, ve 38. tahu přišel o figuru a po výměně dam, partii vzdal.

Poslední partii jsem, jak se v letošní sezóně stává často, hrál já. Předesílám, že za to nemůžu, o čemž svědčí i naše výsledné spotřebované časy, který jsem já měl 15 minut a soupeř 1 hodinu a 50 minut. Jak bývá u mě zvykem - chybou nebo nepozorností v zahájení, se dostávám do nevýhody - kterou se celou partii snažím zvrátit. Zde se mi to povedlo až v závěru a poté, co na moji „vykopanou jámu“ (pastičku s vidličkou jezdcem) soupeř neskočil a nespadol do ní, jsem začal soupeři nabízet remízu. On však i v té zimě chtěl hrát dál.... Tak jsem ji po dalším tahu nabídl znovu.... Na potřetí, asi když viděl, že už ostatní chtějí jít už domů a stojí

Kdo jinému Jámu kope, sám do ní....

Napsal uživatel Ivan Kovács
Středa, 05 Prosinec 2018 23:21 -

mu všichni za zády, remízu vzal a tím zápas skončil 4: 1 pro domácí.